

Případy tohoto zastupování zákon přesně vymezuje. Z výpočtu, jež taxativně uvádí, že totiž učitel (ředitel, řídící učitel), za něhož má být jirý učitel (ředitel, řídící učitel) ustanoven, byl jmenován okresním školním inspektorem nebo byl služebně přidělen ke školním úřadům nebo konečně že zastává dočasně jiné místo, je zřejmo, že zákon nemá na mysli případy uprázdnění míst, tedy případy, ve kterých místo nově zřízené nebylo dosud vůbec obsazeno nebo ve kterých místo dosud obsazené se odchodem jeho dosavadního držitele uvolnilo vůbec, nýbrž jen případy, ve kterých držitel určitého místa je neztratil, nýbrž zachovává si je, byl toliko dočasně pověřen úkolem na jiném místě a za účelem splnění tohoto jiného úkolu místo své po nějakou dobu nezastává.

Je-li tedy nesporné, že učitel František B. a učitelka Marie P. byli jmenováni zatímními učiteli na místa dosud vůbec neobsazená a že tudíž nešlo o ustanovení těchto učitelů za učitele jiné dočasně svých míst nezastávající, pak jest patrno, že nelze nař. rozhodnutí srovnati se zákonem č. 251/1922 a slušelo je proto již z tohoto důvodu zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž třeba se nss-u zabýváti otázkou ve stížnosti nadhozenou, je-li k opatření ve smyslu uv. ustanovení třeba souhlasu zsv-u jako činitele konkurenčního.

Č. 5120.

Cesty: * Uložili-li osk držitelům pozemků vysázení stromů podél okresní silnice na jejich pozemcích, jest k provedení tohoto příkazu dle § 2 zák. z 2. prosince 1884 č. 72 z. z. (čes.) povolána obec a nikoliv osk přímo.

(Nález ze dne 16. listopadu 1925 č. 17.455/24.)

V ě c: Okresní spávní komise v B. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran osázení stromů při okresní silnici.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Osk v B. dala Bohumilu V. ve V. a Eduardu K. a spol. v M. příkaz, aby na svých pozemcích podél okresní silnice B.-M., pokud se týče podél okresní silnice K.-M., nasázeli určitý počet ovocných stromů do 6 neděl od doručení příkazu, jinak že by osk dle § 9 odst. 3 zák. z 2. prosince 1884 č. 72 z. z. dala vysázení stromů to na náklad držitelů pozemků. Příkaz ten byl ke stížnosti jmenovaných občanů nař. rozhodnutím změněn v ten smysl, že se obcím, v jichž katastru jmenované silnice, pokud se týče pozemky podél nich leží, nařizuje, aby postupovaly přesně podle §§ 2 a 7 cit. zákona.

O stížnosti nss uváží:

Zastupitelský okres b-ský, zastoupený svojí správní komisí, má za to, že nař. rozhodnutím bylo protiprávně zasaženo do jeho práv plynoucích z § 9 cit. z. z. Tomu však není tak. Nař. rozhodnutí nezměnilo nic na jeho příkazu daném držitelům pozemků sousedících s okresními silnicemi, aby vysázeli podél okr. silnice ovocné stromy určitého druhu do určité lhůty, změnilo pouze pohružku danou po rozumu odst. 3. § 9 cit. zákona v tom směru, že proti obmeškalým držitelům má nastupovati obec dle §§ 2 a 7 téhož zákona donucovacími prostředky. Tím nebyla

změněna dispozice zastupitelského okresu, nýbrž jen ustanovení o exekuci k jejímu provedení. Jde tedy pouze o to, zdali změnou této doložky o vykonání učiněné dispozice nebylo zasaženo do práv okresu.

Jest sice pravda, že vykonávati zákon opětovně citovaný ohledně silnic neerárních přísluší dle § 9 výboru okresnímu, na jehož území jest ta která silnice, a že do objemu tohoto vykonávacího práva spadá nařizovati, aby se stromořadí vysazovala nebo doplňovala, ustanoviti kde a jakého druhu stromy se mají vysazovati a dohlížeti na vysazování a udržování alejí. Ve třetím odstavci § 9 pak propůjčuje se okr. výboru právo, aby svá nařízení provedl na náklad povinných, kdyby se neprovedla ve lhůtě ustanovené. Leč tímto odstavcem zákonodárce nederogoval předpisy §§ 2 a 7 zák. a dlužno všecky tyto předpisy vyložití tak, aby mohly vedle sebe existovati.

Jestliže tedy v § 2. jest ustanoveno, že v případech, kdy k vysazování a udržování stromů povinni jsou držitelé sousedních pozemků (a contr. obce), mohou býti tito, ocitnou-li se v prodlení, jenom obcí k tomu donuceni, aby povinnost svou splnili, kdežto v případech, kde povinnost sázeti a udržovati stromy na silnicích stihá obec, přísluší exekutiva úřadům v § 9 uvedeném, tedy z toho pro daný případ plyne, že nesměl zastupitelský okres vysloviti, že své nařízení dá proti obmeškalým provésti přímo, nýbrž jen, že tak učiní prostřednictvím obce, jak to nařizuje § 2 a upravuje § 7 l. c.

Z tohoto hlediska vychází nař. rozhodnutí, a jak bylo právě vyloženo, shoduje se hledisko to se zákonem, a nelze stížnosti přisvědčiti v tom, že by § 2 zák. platil pouze o stromořadí v území obce při o b e c n í c h silnicích.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 5121.

O b e c n í ú ř e d n í c i: Obecnímu úředníku nepřísluší ze zákona (ani podle zák. č. 394/1922) nárok na propočtení služební doby podle zák. č. 222/1920 a nař. č. 666/1920; nárok takový může však býti propůjčen usnesením ob. zastupitelstva.

(Nález ze dne 16. listopadu 1925 č. 18.000/24).

V ě c: Ervín S. v B. proti zemské správní komisi v Opavě o propočítání služební doby.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Usnesením ob. zastupitelstva v B. z 2. srpna 1923 byla zamítnuta žádost st-le, jenž jest měst. tajemníkem v B., by mu byla propočítána služ. doba, stejně jako se stalo u státních úředníků zákonem č. 222/1920 a prov. nařízením č. 666/20. Odvolání st-le bylo nař. rozhodnutím zamítnuto, poněvadž úředníkům a zřízencům, kteří nejsou ve státní službě, nepřísluší nárok na propočtení služební doby podle zák. č. 222/1920 a ob. zastupitelstvo neučinilo usnesení, kterým obecním úředníkům a zřízencům takové právo bylo přiřknuto. —

O stížnosti uvážil soud toto: